

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Gáli Csaba János ügyvéd (fél címe 1) által képviselt felperes neve (felperes címe....) felperesnek az Isépy Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: Mydlóné dr. Isépy Eszter ügyvéd) által képviselt M... Alap (alperes címe) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. január 25. napján kelt, 62.P...../2012/11. számú ítélete ellen az alperes 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül adja ki a felperesnek a M...!, a M...!, A D..., a F..., továbbá az O... című műsorok előállítására és a nyilvánossághoz való közvetítési jog megszerzésére vonatkozó szerződéseket, illetve szerződés módosításokat oly módon, hogy a gyártási technológiára, folyamatra, műszaki megoldásokra vonatkozó adatokat tegye felismerhetetlenné, továbbá fizessen meg a felperesnek 20.000 forint perköltséget. Ezt meghaladó részében a keresetet elutasította. Végül akként rendelkezett, hogy a le nem rótt 36.000 forint eljárási illeték az állam terhén marad.

A tényállás szerint az alperes gyártási és a nyilvánossághoz a közszolgálati médiaszolgáltatók útján történő közvetítésre vonatkozó szerződést kötött a fenti című műsorokra. A felperes 2012. június 21. napján a közérdekű adatok megismerése iránti igényt nyújtott be az alpereshez kérve a felsorolt műsorok előállítására, illetőleg a nyilvánossághoz való közvetítési jog megszerzésére vonatkozó szerződések, illetve az esetleges szerződés módosítások elektronikus úton történő megküldését a költségek előzetes közlése mellett. Az alperes a felperessel 2012. július 16-án közölt nyilatkozatában a kért adatok közlését üzleti titokra hivatkozással megtagadta, egyúttal kifejtette, hogy a Ptk. üzleti titok fogalmát korlátozó rendelkezései az érintett szerződések által tartalmazott adatok körét nem érintik.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a megjelölt című műsorok előállítására és a nyilvánossághoz való közvetítési jog megszerzésére vonatkozó szerződések, illetve azok módosításai kiadására. Az

alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság a keresetet túlnyomó részben megalapozottnak találta. Döntését Magyarország Alaptörvénye 39. cikk (2) bekezdésére, az Információs önrendelkezési jogról és információ szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 5. pontjára, 26. § (1) bekezdésére, 27. § (2) bekezdés h) pontjára, (3) bekezdésére, 31. § (2) és (7) bekezdésére, a Ptk. 81. § (2) és (3) bekezdésére, valamint a médiaszolgáltatásokról és tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (Mttv.) 136. § (1)-(3) és (6) bekezdésére alapította.

Megállapította, miszerint az alperes, az állami médiavagyon kezelője, egyéb közfeladatot ellátó szervnek, a kezelésében lévő perbeli adat közérdekű adatnak minősül, amit bárki megismerhet. Az alperes érvelésével szemben rámutatott, miszerint az általa kezelt adatok nyilvánosságát nem korlátozza, hogy a felhasznált pénzek forrása részben a vállalkozási tevékenységből származik, mert egyrészt ezek a bevételek a költségvetés részeként közpénznek minősülnek, másrészt nem esnek az üzleti titok alóli kivételek körébe. Nem bizonyította az alperes, hogy a perrel érintett szerződések alapján az ellenszolgáltatást kizárólag a vállalkozási tevékenységből származó bevételből fedezte, az a hivatkozása pedig, hogy a felhasznált pénzeszközök forrása nem állapítható meg önmagában nem eredményez üzleti titkot. Ezért a közfeladatának ellátása körében, költségvetési pénz felhasználásával megkötött perbeli szerződések kapcsán az ellenszolgáltatásra, annak teljesítésére és a szerződésszegés jogkövetkezményeire irányuló rendelkezésekre vonatkozó adatok közlése alól az alperes a Ptk. 81. § (3) bekezdése első fordulatóban meghatározott kivétel okán nem mentesülhet. Nem ad erre alapot a jogszabályhely második fordulója sem, mert az alperes a köztudomású tényeken kívül felhívás ellenére nem bizonyított a szerződéses ellenszolgáltatás, annak teljesítése és a szerződésszegés jogkövetkezményei nyilvánosságával kapcsolatosan a közszolgálati médiaszolgáltatók, vagy saját üzleti tevékenysége, piaci helyzete szempontjából konkrét és a médiapiac sajátosságaira figyelemmel aránytalan sérelmet okozó körülményeket, így a szerződéses rendelkezések nyilvánosságát alappal nem tagadhatta meg. Csupán általánosságban hivatkozott az alperes a kiadni kért szerződésekkel kapcsolatban a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokra is, azonban nem tárta fel, hogy azok külön-külön milyen szerzői jogi rendelkezéseket foglalnak magukban, miként azt sem határozta meg, hogy a szerzők személyhez fűződő vagy vagyoni jogai tekintetében állítja a korlátozás meglétét. Az általánosság szintjén megfogalmazott védekezés nem volt alkalmas az Infotv. 27. § (2) bekezdés h) pontján alapuló ok fennálltának kétséget kizáró alkalmazására.

Ugyanakkor a nem vitatott tények alapján megállapítható volt, hogy a kiadni kért szerződések a megnevezett televíziós műsorok gyártására is vonatkoztak, ennél fogva a gyártási technológiával, műszaki megoldással, a gyártás folyamatával kapcsolatos rendelkezések a nyilvánosságra hozatal alóli kivételek körébe esnek, ezért az elsőfokú bíróság akként kötelezte az alperest az érintett szerződések és módosításaik kiadására, hogy a gyártás folyamatához kapcsolódó adatokat az

Infotv. 30. § (1) bekezdése szerint felismerhetetlenné kell tenni.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, amiben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását indítványozta.

A fellebbezés szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság tévesen vonta le azt a következtetést, miszerint a Ptk. 81. § (3) bekezdése kifejezetten kiveszi az üzleti titok fogalma alól az állami költségvetés felhasználásával kapcsolatos adatokat. Hangsúlyozta, hogy a felhívott szakasz utolsó mondata kimondja, miszerint a nyilvánosságra hozatal nem eredményezhet olyan adatokhoz való hozzáférést, amelynek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna. Hivatkozott rá, hogy miután a gyártott műsorok 15%-a külső gyártásban készül, és ilyenek a per tárgyát képező produkciók is, ezért az alperes alkupozícióját jelentős mértékben rontja, ha nyilvánosságra kerül a műsoroknak a bekerülési értéke. Ezzel egyidejűleg a partnerek üzleti érdekei is sérülnek, ha az alperes miatt az ő bevételi adataik nyilvánosságra kerülnek, hiszen a többi megrendelőjük erre hivatkozva szintén alacsonyabb árat alkudhat ki. Érvelése szerint nem szorul bizonyításra az üzleti életben, hogy a kereskedelmi televíziókkal szemben a közszolgálati műsorok gyártásával kapcsolatos adatok kiadása milyen jelentős hátrányt jelent a többi piaci szereplővel szemben az alperesi szervezet számára. A Ptk. hivatkozott rendelkezései arra engednek következtetni, hogy csak akkor nem minősül üzleti titoknak az állami és helyi önkormányzati költségvetést érintő juttatással kapcsolatos adat, ha kizárólag ezen pénzből történő gazdálkodásról van szó. Az alperes viszont nem csupán közpénzből gazdálkodik, hanem a Mttv. vonatkozó rendelkezéseiből kiolvasható, hogy vállalkozási tevékenységet is folytat, tehát nem állapítható meg teljes egészében a vonatkozó ügyben a felhasználásra került pénzeszköz forrása. Előadta, hogy finanszírozásának kb. 10%-a kereskedelmi bevétel, vagyis minden műsor tulajdonképpen vegyes finanszírozású. Vitatta az ítélet azon megállapítását is, miszerint attól függetlenül, hogy pénzügyi forrásait honnan gyűjti, attól a pillanattól kezdve, hogy a források bevételeként hozzá beérkeznek, azok közpénznek minősülnek, így tevékenységére alkalmazandóak az Alaptörvény közpénzekkel kapcsolatos előírásai is, vagyis a forrásainak felhasználására vonatkozó adatok ezáltal teljes egészében közérdekűek.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett körben bírálta felül és a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság kellően feltárt tényállás alapján a jogszabályok megfelelő alkalmazásával helyezkedett arra az álláspontra, hogy az alperes a gyártási folyamathoz kapcsolódó adatok kitakarásával köteles kiadni a felperes által kért

közérdekű adatokat, mert a kért szerződéses adatok nyilvánossága az Infotv. 27. § (3) bekezdése, illetve a Ptk. 81. § (3) bekezdése alapján nem korlátozható. Döntésével, annak indokaira is kiterjedően a másodfokú bíróság egyetértett.

Az üzleti titok megismerésére az Infotv. 27. § (3) bekezdése folytán irányadó Ptk. 81. § (3) bekezdése értelmében nem minősül üzleti titoknak az állami költségvetés felhasználásával, költségvetést érintő juttatással, kedvezménnyel, az állami vagyon kezelésével, birtoklásával, használatával, hasznosításával, az azzal való rendelkezéssel, annak megterhelésével, az ilyen vagyont terhelő bármilyen jog megszerzésével kapcsolatos adat, valamint az az adat, amelynek megismerését vagy nyilvánosságra hozatalát külön törvény közérdekből elrendeli. A nyilvánosságra hozatal nem eredményezhet olyan adatokhoz való hozzáférést, amelynek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna feltéve, hogy ez nem akadályozza a közérdekből nyilvános adat megismerésének lehetőségét.

Az alperes nem vitatta, hogy az Infotv. 26. § (1) bekezdése hatálya alá tartozó egyéb közfeladatot ellátó szervezet és azt sem tette kétségessé, hogy az adatigénylésben felsorolt információk beletartoznak az Infotv. 3. § 5. pontjában írt közérdekű adat fogalmába, ugyanakkor azzal érvelt, hogy a jogszabályban előírt feladatait nem kizárólag költségvetési forrásból végzi, hanem vállalkozási tevékenységet is folytat. Ezért nem alkalmazható vele szemben a Ptk. 81. § (3) bekezdése, mert egyrészt az csak azon szervezetekre irányadó, amelyek kizárólag közpénzből gazdálkodnak, másrészt az adatok nyilvánosságra jutása jelentős mértékben rontja az ő és partnerei üzleti pozícióját a kereskedelmi televíziókkal szemben. A másodfokú bíróság az alperes érveivel szemben az elsőfokú bírósággal értett egyet.

Az elsőfokú bíróság helyesen hívta fel az Mttv. 136. § (3) bekezdését, amelyben felsorolt bevételekre tekintettel megállapítható, hogy az alperes a közfeladatait nagyobb részben közpénz felhasználásával valósítja meg. Amennyiben a közfeladatot ellátó szerv feladata ellátása során vállalkozási tevékenységet is folytat, az nem biztosítja számára, hogy elzárja a nyilvánosságtól a tevékenységével kapcsolatos információkat, mert az ebből származó bevételei nem esnek a közpénz körén kívül. Ezért az alperesre és a közpénznek minősülő bevételére az Alaptörvény 39. cikkének (2) bekezdése vonatkozik és nem eshet az üzleti titok alóli kivételek körébe. Ennek folytán az alperessel szerződéses kapcsolatba kerülő vállalkozások kötelesek eltérni, hogy a közpénz felhasználásának ellenőrizhetősége érdekében a szerződésük nyilvánosságra kerül, kivéve olyan adataikat, amelyek nyilvánosságra kerülése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna.

Ezzel kapcsolatban az alperes bizonyítást nem tett és nem is ajánlott fel, holott - ahogyan az elsőfokú bíróság helyesen kifejtette - az Infotv. 31. § (2) bekezdése alapján a megtagadás jogszerűségét és indokait neki kellett volna bizonyítania. Azzal a Pp. 119. § (2) bekezdés harmadik mondatában biztosított lehetőséggel sem

élt, hogy az érintett szerződéseket a védekezésének alapjául szolgáló tények igazolására becsatolja. Az alperes csupán általánosságokat adott elő ebben a körben, de nem fedte fel annak konkrét okát, hogy a kért adatok nyilvánosságra kerülése ténylegesen milyen sérelemmel járna, nem jelölte meg pontosan ezeket a szerződéses rendelkezéseket, de még azt sem tárta fel, hogy a kérelem alapjául szolgáló öt produkció ténylegesen milyen eredetű forrásból származó pénzeszközből készült, tehát abban milyen arányú volt a vállalkozási elem.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint - helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta.

A fellebbezés nem volt eredményes, azonban a felperes ellenkérelmet nem terjesztett elő, így a másodfokú eljárással költsége nem merült fel, ezért a másodfokú bíróság a perköltségről nem rendelkezett. Tekintettel arra, hogy az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja szerint tárgyi illetékmentes a fellebbezési illeték viseléséről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2013. június 20.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: